

Р Е Ш Е Н И Е

№ 120

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр.Перник, 30 юни, 2011 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и осми юни две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 238/2011г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 7972, постановено по адм. дело № 1482/11 г., ВАС, Шесто отделение е обезсилил, като недопустимо решението на Административен съд Перник, постановено по адм. дело № 496/10 и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на съда, в изпълнение задължителните указания при условията на чл. 224 от АПК. Производството е по чл. 13, ал.5 Закона за социалното подпомагане във вр. с чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс. Като страни в производството се конституират жалбоподателят и органа издал оспорваната заповед - директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Трън. Съгласно чл. 13, ал. 5 от Закона за социално подпомагане заповедта на директора на ДСП се обжалва пред директора на РД "СП". Изчерпването на административния контрол е процесуална предпоставка по възникване правото на съдебно оспорване, като предмет на последното е индивидуалният административен акт, издаден от директора на дирекция "Социално подпомагане".

Постъпила е жалба от М.Н.П.,***, срещу заповед №Т - 569 от 10.IX.2010 год. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - гр.Трън, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление.

В жалбата се изразява формално несъгласие с решението, без да се сочат конкретни пороци на издадения административен акт. В съдебно заседание жалбоподателят твърди, че неправилно ѝ е било отказано социално подпомагане въз основа на сключена сделка с недвижим имот. Иска заповедта и решението да бъдат отменени като неправилни.

Ответникът по жалбата - Директорът на РД „Социално подпомагане"- Трън, чрез своя представител оспорва жалбата. Твърди, че същата е неоснователна и административния орган е действал при стриктно спазване на материалните и процесуалните разпоредби, които са приложими към представената за разглеждане преписка. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд-Перник, след като съобрази събраните по делото доказателства, становищата и доводите на страните и след служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт, на основание чл. 168, ал. 1, от АПК, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок и от лице, което има правен интерес, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че с молба - декларация № Т-569/13.VIII.2010 г. до Директора на Дирекция

"Социално подпомагане" - Трън, жалбоподателката е поискала "целева помощ за отопление", за отоплителен сезон 2010-2011 г. Към искането са приложени писмени доказателства, които удостоверяват материалното и семейно положение на лицето. Проведен е социален доклад - анкета, преценката по който е, че следва да се откаже отпускане на целева помощ за отопление, тъй като лицето не отговаря на изискването на чл.2, ал.4, т.2 от Наредба №РД-07-5/16.V.2010 г.

Със заповед № 1-569/10.IX.2010 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Трън е отказано отпускане на целева помощ за отопление за сезон 2010-2011 г., с мотив "прехвърляне на имот през последните пет години".

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД "СП" - гр.Перник, който с решение № РД01-180/12.X.2010 г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като жалбоподателката е извършила прехвърляне на 2/6 идеални части от поземлен имот в село Цегриловци, община Трън на 22.XII.2009 г. Това обстоятелство е удостоверено със справка от Службата по вписванията при РС гр.Трън.

В съдебно заседание жалбоподателката заявява, че по отношение на наследствен имот в с. Цегриловци, община Трън, са уредили отношенията си с брат и сестра, още през 1998 г., от 2003 г. реален собственик и владеец на имота е брат й, а документалното прехвърляне на право на собственост на наследствената й част е извършено през 2009 г. Тези обстоятелства съдът приема за безспорни, като в тази връзка е и справка от служба по вписванията – л. 18 от адм. преписка.

Съгласно чл. 12 ЗСП, социалните помощи са три вида - месечни, целеви и еднократни. Отпускат се въз основа на подадена молба-декларация от нуждаещия се и след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета, като право на месечна помощ по смисъла на чл. 9 от ППЗСП имат лицата, които отговарят на изискванията на чл. 10, ал. 1 от този Правилник. Изброените в хипотезата на тази разпоредба изисквания се намират в кумулативна зависимост помежду си. Липсата само на едно от тях е достатъчно основание на лицето да бъде отказана помощ.

Спазването на изискванията на чл. 10 от ППЗСП е предвидено в кумулативно единство, като едно от тези изисквания е условието лицето да не е прехвърляло жилищен имот през последните 5 години, което е императивно по своя характер. Спазването на тези изисквания не представлява формално прилагане на закона, без да се съобрази целта на същия. За целите на социалното подпомагане са без значение мотивите, поради които е извършена сделката, достатъчно е да има такава сделка. Забраната по чл. 10, ал. 1, т. 6 от ППЗСП е отрицателна предпоставка за получаване на социална помощ и само това условие е достатъчно да бъде отказано подпомагане.

При това положение възможностите за самоиздръжка на лицето не могат да се считат за изчерпани и е налице предвидената с разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 6 от ППЗСП материално правна пречка за получаване на целева помощ за отопление. Социалната помощ се отпуска със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Отказите задължително се мотивират и задължително подлежат на обжалване пред директора на съответната Регионална дирекция "Социално подпомагане" по реда на АПК. Специалният закон (ЗСП) по отношение на контрола върху актовете на директорите на дирекциите "Социално подпомагане" не съдържа разпоредби, които да уреждат производство за съдебно обжалване в отклонение от общия закон - АПК. На обжалване пред съда подлежат първоначалните индивидуални административни актове, а не решенията по чл. 97, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 5 от ЗСП на регионалните директори, като непосредствено по-горестоящи административни органи по смисъла на чл. 81,

ал. 1 от АПК.

В случая не са налице процесуални нарушения при постановяване на оспорения административен акт, които да налагат неговата отмяна. При тези данни и предвид обстоятелството, че не се представени доказателства, които да водят до изводи за незаконосъобразност на постановления и оспорен административен акт, жалбата се явява неоснователна, поради което оспорването ѝ следва да бъде отхвърлено като неоснователно и недоказано.

Искането за присъждане на деловодни разноски от страна на ответника по жалбата е основателно на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, поради което в тежест на жалбоподателят се възлага заплащането на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева в полза на ответника по жалба Дирекция "Социално подпомагане" гр.Трън, обл. Перник.

Воден от изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.Н.П.,***, срещу заповед №Т - 569 от 10.IX.2010 год. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - гр.Трън, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление.

ОСЪЖДА М.Н.П.,*** да заплати на Дирекция "Социално подпомагане" гр.Трън, обл. Перник, сумата 150 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/